

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nagytanács)

2015. április 28.*

„Fellebbezés — Megsemmisítés iránti kereset — Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése — Jogorvoslati jog — Kereshetőségi jog — Természetes vagy jogi személyek — Végrehajtási intézkedéseket maga után vonó rendeleti jellegű jogi aktus — A felpereseket személyükben érintő aktus — A hatékony bírói jogvédelemhez való jog — Kvótán felüli cukor és izoglükóz uniós piacra bocsátásával kapcsolatos különleges intézkedések — 2010/2011-es gazdasági év”

A C-456/13. P. sz. ügyben,

a **T & L Sugars Ltd** (székhelye: London [Egyesült Királyság]),

a **Sidul Açúcares Unipessoal Lda** (székhelye: Santa Iria de Azóia [Portugália])

(képviseli őket: D. Waelbroeck ügyvéd és D. Slater solicitor)

fellebbezőknek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2013. augusztus 9-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: P. Ondrůšek és P. Rossi, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Francia Köztársaság** (képviselik: G. de Bergues, D. Colas és C. Candat, meghatalmazotti minőségben),

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: É. Sitbon és A. Westerhof Löfflerová, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozók az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nagytanács),

tagjai: V. Skouris elnök, K. Lenaerts elnökhelyettes, A. Tizzano, L. Bay Larsen, T. von Danwitz, A. Ó Caoimh, J.-C. Bonichot és S. Rodin (előadó) tanácselnökök, J. Malenovský, E. Levits, A. Arabadjiev, E. Jarašiūnas és C. G. Fernlund bírák,

főtanácsnok: P. Cruz Villalón,

* Az eljárás nyelve: angol.

hivatalvezető: L. Hewlett főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2014. május 20-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2014. október 14-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésükben a T & L Sugars Ltd és a Sidul Açúcares Unipessoal Lda (a továbbiakban: T & L Sugars, illetve Sidul Açúcares) az Európai Unió Törvényszéke T & L Sugars és Sidul Açúcares kontra Bizottság ítéletének (T-279/11, EU:T:2013:299, a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amelyben a Törvényszék elutasította a kvótán felüli cukor és izoglükóz 2010/2011-es gazdasági évben csökkentett többlettilletéssel történő uniós piacra bocsátásával kapcsolatos különleges intézkedések megállapításáról szóló, 2011. március 3-i 222/2011/EU bizottsági rendelet (HL L 60., 6. o.), a kvótán felüli cukornak az Unió piacán csökkentett többlettilletéssel történő eladása céljából rendelkezésre álló mennyiségei vonatkozásában alkalmazandó odaítélési együttható megállapításáról, a további kérelmek elutasításáról és a kérelmek benyújtási időszakának lezárásáról szóló, 2011. március 23-i 293/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 79., 8. o.), a 2010/2011-es gazdasági év tekintetében a cukor bizonyos mennyiségeire vonatkozó kivételes behozatali vámkontingens megnyitásáról szóló, 2011. március 28-i 302/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 81., 8. o.) és a bizonyos vámkontingensek szerinti cukorágazati termékek tekintetében 2011. április 1. és 7. között kérelmezett behozatali engedélyek kibocsátásakor alkalmazandó odaítélési együttható megállapításáról és az ilyen engedélyek iránti kérelmek benyújtásának felfüggesztéséről szóló, 2011. április 19-i 393/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 104., 39. o.) (a továbbiakban együtt: vitatott rendeletek) megsemmisítése iránti kereseteiket.

A jogvita előzményei és a vitatott rendeletek

- 2 A jogvita előzményeit a Törvényszék a megtámadott ítélet 1–5. pontjában az alábbi módon mutatta be:
  - „1 A felperesek, a T & L Sugars [...] és a Sidul Açúcares [...], az Európai Unióban letelepedett nádcukor-finomító vállalkozások. Az együttes termelési kapacitásuk az uniós nádcukor-finomító ipar hagyományos ellátási szükségletének hozzávetőleg a felét képviseli.
  - 2 Az uniós piacon a cukorkínálat magában foglalja egyrészt az Unión belüli termesztésből származó cukorrépa feldolgozása során, másrészt a harmadik országokból behozott nyers nádcukor finomítása során termelt cukrot, és a végtermék mindkét esetben kémiaiilag azonos. Az Unióból, azaz Franciaország tengerentúli megyéiből és az Azori-szigetektől származó nyers nádcukor az uniós cukortermelés kevesebb mint 2%-át képviseli.
  - 3 2011. március 3. és április 19. között az Európai Bizottság számos intézkedést fogadott el az uniós piacon a cukorkínálat növelésére, amely piacon ekkor hiány volt tapasztalható.
  - 4 Ezeknek az intézkedéseknek az volt a céljuk, hogy lehetővé tegye egyrészt az uniós termelőknek a belső termelési kvótán felül korlátozott mennyiségű cukor, valamint izoglükóz forgalomba hozatalát, másrészt egy olyan vámkontingens bevezetését, amely minden érintett gazdasági szereplőnek lehetővé teszi korlátozott mennyiségű cukor behozatalát a behozatali vám felfüggesztése mellett.

- 5 Ezeket az intézkedéseket a következő jogi aktusok alapján fogadták el [...]:
- [...] 222/2011[...] rendelet;
  - a [...] 293/2011[...] végrehajtási rendeletet;
  - a [...] 302/2011[...] végrehajtási rendeletet;
  - a [...] 393/2011[...] végrehajtási rendeletet”
- 3 A Törvényszék a megtámadott ítélet 39–45. pontjában az alábbi módon mutatta be a vitatott rendeletek által bevezetett rendszert:
- „39 A 222/2011 rendelet 2. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy [a termelési kvótán felül forgalomba hozható cukor és izoglükóz] rendkívüli mennyiség[einek] igénybevételéhez a termelőknek igazolást kell kérelmezniük annak a tagállamnak az illetékes hatóságánál, amelyben a vállalkozást jóváhagyták. Az említett rendelet 4. cikke értelmében ezek a hatóságok az ugyanezen rendeletben meghatározott szempontok alapján döntenek a kérelmek elfogadhatóságáról, majd értesítik a Bizottságot az elfogadható kérelmekről.
- 40 A 222/2011 rendelet 5. és 6. cikkéből kitűnik, hogy a kvótán felüli cukorra előírt mennyiség túllépése esetén a Bizottság megállapít egy odaítélési együtthatót a rendelkezésre álló mennyiség egységes felosztása érdekében, elutasítja a kérelmeket, amelyekről még nem kapott értesítést, és lezárja a kérelmek benyújtására rendelkezésre álló időszakot. A nemzeti hatóságok a rendelet mellékletében szereplő minta alapján minden héten kiállítják az illetékcsoökkentésre jogosító igazolásokat azon kérelmek vonatkozásában, amelyekről az előző héten küldtek értesítést Bizottságnak.
- 41 A 293/2011 végrehajtási rendelet 1. cikke értelmében a Bizottság 67,106224%-os mértékű odaítélési együtthatót határozott meg, amelyet a nemzeti hatóságoknak a 2011. március 14. és 18. között benyújtott, és a Bizottságnak bejelentett mennyiségekre kell alkalmazniuk. Ezenkívül a Bizottság elutasította az ennél később benyújtott kérelmeket, és lezárta a kérelmek benyújtására rendelkezésre álló időszakot.
- 42 Másrészt, ami a kivételes behozatali vámkontingenst illeti, a 302/2011 végrehajtási rendelet szerint a cukorra vonatkozó behozatali vámok 2011. április 1-jétől 2011. szeptember 30-ig 300 000 tonna erejéig felfüggesztésre kerültek.
- 43 Az említett kontingens kezelését illetően a 302/2011 végrehajtási rendelet utalást tartalmaz a cukorágazatra vonatkozó egyes közösségi vámkontingensek megnyitásáról és kezeléséről szóló, 2009. szeptember 25-i 891/2009/EK bizottsági rendeletre (HL L 254., 82. o.; helyesbítés: HL 2006. L 102., 44. o.), amely pedig az importengedélyek rendszere alá tartozó mezőgazdasági termékek behozatali vámkontingenseinek kezelésére vonatkozó közös szabályok megállapításáról szóló, 2006. augusztus 31-i 1301/2006/EK bizottsági rendeletre (HL L 238., 13. o.), valamint a mezőgazdasági termékekre vonatkozó behozatali és kiviteli engedélykésztési és előzetes rögzítési igazolásokat rendszerének alkalmazására kialakított részletes közös szabályok megállapításáról szóló, 2008. április 23-i 376/2008/EK bizottsági rendeletre (kodifikált változat) (HL L 114., 3. o.; helyesbítés: HL 2008. L 302., 37. o.) hivatkozik.
- 44 Az 1301/2006 rendelet 5. és 6. cikke és a 376/2008 rendelet 12. cikke értelmében a kontingensek kezelése keretében a nemzeti hatóságok átveszik az engedély [helyesen: behozatali engedély] iránti kérelmeket, és ügyelnek az elfogadhatósági feltételek betartására. Ezt követően az 1301/2006

rendelet 7. és 11. cikke és a 891/2009 rendelet 8. és 9. cikke értelmében értesítik a Bizottságot az átvett kérelmekről, a gazdasági szereplők számára kibocsátják a behozatali engedélyeket, és tájékoztatják a Bizottságot az odaítélt mennyiségekről.

- 45 A 393/2011 végrehajtási rendelet meghatározza az odaítélési együtthatót, amelynek mértéke 1,8053% a 2011. április 1-je és 7. között benyújtott, olyan behozatali engedély iránti kérelmek tekintetében, amelyek esetében a rendelkezésre álló mennyiséget túllépték, és felfüggeszti a további kérelmek benyújtását a 2010/2011-es gazdasági év végéig.”

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 4 A Törvényszék Hivatalához 2011. május 30-án benyújtott keresetlevelükkel a felperesek keresetet indítottak a vitatott rendeletek megsemmisítése, valamint az említett rendeletek elfogadása miatt általuk elszenvedett kár megtérítése iránt. 2011. október 26-án a Bizottság – külön benyújtott beadványban – elfogadhatatlansági kifogást emelt.
- 5 A Francia Köztársaság és az Európai Unió Tanácsa által támogatott Bizottság úgy érvelt, hogy a vitatott rendeletek rendeleti jellegű jogi aktusokként végrehajtási intézkedéseket vonnak maguk után, és a felpereseket sem közvetlenül, sem személyükben nem érintik.
- 6 A felperesek a Törvényszék előtt előadták, hogy a vitatott rendeletekkel szembeni keresetösségi joguk arra tekintettel áll fenn, hogy ezek a rendeletek őket közvetlenül érintő, rendeleti jellegű jogi aktusok, amelyek nem vonnak maguk után végrehajtási intézkedéseket, illetve másodlagosan, hogy ezek a rendeletek őket közvetlenül és személyükben érintik.
- 7 A Törvényszék a megtámadott ítéletben úgy határozott, hogy az ügy érdemét nem érintve dönt a Bizottság által benyújtott elfogadhatatlansági kifogás tárgyában. A Törvényszék a keresetet mint elfogadhatatlant elutasította, amennyiben az a vitatott rendeletek megsemmisítésére irányult.
- 8 Az arra alapított elfogadhatatlansági okot illetően, hogy a vitatott rendeletek végrehajtási intézkedéseket vonnak maguk után, a Törvényszék a megtámadott ítélet 46–73. pontjában megállapította, hogy a rendeletek – mind azok, amelyek a kvótán felüli cukor forgalomba hozataláról szólnak, mind azok, amelyek a vámkontingensre vonatkoznak – a nemzeti hatóságok által meghozott egyedi intézkedések nélkül nem fejthetnek ki joghatást az érintett gazdasági szereplők tekintetében. A Törvényszék úgy ítélte meg, hogy az ilyen intézkedések az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett végrehajtási intézkedéseknek minősülnek, és elutasította a felperesek azon érvelését, amely szerint ezen intézkedések „automatikus és kötelező” jellegűek voltak.
- 9 A Törvényszék a megtámadott ítélet 60. pontjában kiemelte, hogy a felperesek nem állították azt, hogy a bírósághoz fordulás érdekében jogsértést kellett elkövetniük, hanem csak arra mutattak rá, hogy a vitatott rendeletek végrehajtása keretében hozott nemzeti intézkedések elleni keresetindítás lehetősége számukra legalábbis bizonytalan marad. A Törvényszék az említett ítélet 66. és 68. pontjában megállapította egyrészt, hogy az Unió másodlagos joga nem rendelkezik kifejezetten ilyen jogorvoslati lehetőségről a nemzeti szinten, másrészt, hogy az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerint a tagállamok megteremtik azokat a jogorvoslati lehetőségeket, amelyek az uniós jog által szabályozott területeken a hatékony jogvédelem biztosításához szükségesek. A Törvényszék a megtámadott ítélet 69. pontjában megállapította, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében szereplő, a végrehajtási intézkedések hiányára vonatkozó feltétel alkalmazását nem lehet attól függővé tenni, hogy a tagállamok jogrendszerében fennáll-e olyan hatékony jogorvoslati lehetőség, amely lehetővé teszi a vitatott uniós jogi aktus érvényességének megkérdőjelezését. A Törvényszék az említett ítélet 70. pontjában úgy vélte, hogy az ilyen rendszer minden konkrét esetben azt követeli meg, hogy az uniós bíróság vizsgálja meg és értelmezze a nemzeti eljárási jogot, ami meghaladná az uniós jogi aktusok jogszerűségének felülvizsgálata keretében rá ruházott hatáskört.

- 10 Az arra alapított elfogadhatatlansági kifogást illetően, hogy a felperesek nem bizonyították a vitatott rendeletek általi személyes érintettségüket, a Törvényszék a megtámadott ítélet 77. pontjában megállapította, hogy e rendeletek általánosan és elvont módon meghatározott személycsoportok felé fejtenek ki joghatásokat, mivel azok az Unió összes cukortermelőjére, illetőleg az összes cukorimportőrre vonatkoznak, anélkül hogy azok bármilyen módon egyénileg határoznák meg a felpereseket.
- 11 Mivel a felperesek arra hivatkoztak, hogy „legalább” a 393/2011 végrehajtási rendelet személyükben érinti őket, és úgy érveltek, hogy az a gazdasági szereplőknek egy zárt kategóriáját érinti, mivel meghatározza az odaítélési együtthatót annak érdekében, hogy kizárólag azon importőrök között tegye lehetővé a vámkontingens felosztását, amelyek a kérelmeiket 2011. április 1-je és 7. között nyújtották be, a Törvényszék a megtámadott ítélet 84. és 89. pontjában megállapította, hogy mivel a 393/2011 végrehajtási rendelet – objektív jellegéből adódóan – minden egyes felperest, mint engedély iránti kérelmet benyújtó termelőt érint, és ezáltal a valamely szűk körhöz való tartozás, amely a szóban forgó szabályozás természetéből következik, nem egyénítheti a felpereseket.
- 12 A Törvényszék a megtámadott ítélet 97. pontjában elfogadhatatlannak nyilvánította a megsemmisítés iránti keresetet, és kimondta, hogy a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendelet (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) (HL L 299., 1. o.) 186. cikke a) pontjával és 187. cikkével szemben előterjesztett jogellenességi kifogást is el kell utasítani.

A felek kérelmei

- 13 A T & L Sugars és a Sidul Açúcares azt kéri, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
  - érdemi határozathozatal végett az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé, és
  - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 14 A Bizottság a fellebbezés elutasítását, továbbá a T & L Sugars és a Sidul Açúcares költségek viselésére való kötelezését kéri.
- 15 A Francia Köztársaság és a Tanács azt kéri a Bíróságtól, hogy utasítsa el a fellebbezést és a fellebbezőket kötelezze a költségek viselésére.

A fellebbezésről

- 16 A T & L Sugars és a Sidul Açúcares a fellebbezésük alátámasztására három jogalapot terjeszt elő. Első jogalapjukkal azt róják fel a Törvényszéknek, hogy tévesen értelmezte az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének értelmében vett, végrehajtási intézkedéseket maga után nem vonó aktus fogalmát. A fellebbezők második jogalapjukkal arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék helytelenül értelmezte az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdését annak megállapításával, hogy a 393/2011 végrehajtási rendelet személyükben nem érinti a fellebbezőket. A fellebbezők harmadik jogalapjukkal azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor kimondta, hogy – mivel a megsemmisítés iránti keresetet elfogadhatatlannak nyilvánította – az e keresettel kapcsolatos jogellenességi kifogást el utasítani.

Az első jogalapról

A felek érvei

- 17 A T & L Sugars és a Sidul Açúcares első jogalapjuk alátámasztásaként úgy érvelnek, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a nemzeti hatóságok által vitatott rendeletek alapján tett intézkedések az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének értelmében vett végrehajtási intézkedéseknek minősülnek.
- 18 A fellebbezők úgy vélik, hogy a vitatott rendeleteket a Bizottság a legkisebb részletekig kidolgozta és a tagállamoknak kizárólag csak „postafiók” szerepet hagyott. E körülmények között a fellebbezők a vitatott rendeleteket nem támadhatják meg a nemzeti bíróságok előtt, mivel ez utóbbiak nem rendelkeznek hatáskörrel e rendeletek megsemmisítésére.
- 19 A Törvényszék által szerintük elkövetett hiba abban áll, hogy az ügy ítélte meg, hogy bármely intézkedés, amelyet valamely tagállam uniós rendelet alapján fogad el, legyen az akár automatikus vagy járulékos jellegű, e rendelet „végrehajtási határozatának” minősül.
- 20 A Törvényszék szerintük tévesen alkalmazta a jogot akkor is, amikor a megtámadott ítélet 53. pontjában azt állította, hogy a tagállamokat megillető mérlegelési mozgástér nem releváns annak meghatározása céljából, hogy valamely rendeleti jellegű jogi aktus „von-e maga után [...] végrehajtási intézkedéseket”. Annak meghatározása érdekében, hogy valamely tagállami intézkedés ténylegesen hozzátesz-e valamit ahhoz az uniós jogi aktushoz, amelynek alapján az intézkedést meghozták, a fellebbezők úgy vélik, hogy a mérlegelési jogkör fennállása releváns szempontot képez. Magának a „határozat” fogalmának meghatározása is olyan jogi aktust foglal magában, amelyhez több lehetőség közötti választás, nem pedig mechanikus végrehajtás, valamely harmadik fél utasításainak közvetítése vagy egyszerű megerősítő aktus szükséges.
- 21 A fellebbezők úgy vélik, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 58–60. pontjában az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének utolsó mondatrészét megszorítóan értelmezte. E rendelkezést az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 47. cikke által biztosított hatékony bírói jogvédelemhez való jog fényében kell értelmezni. Az említett rendelkezést továbbá a pergazdaságosságra tekintettel, valamint úgy kell értelmezni, hogy az hasznos értelmet adjon az EUM-Szerződés szövegéhez fűzött módosításoknak. E célok szerintük szükségessé teszik, hogy a magánszemélyek a Törvényszékhez tudjanak fordulni, ha tényleges jogorvoslati lehetőség hiányában – amint azt maga a Bizottság is elismerte – nem tehetnek mást, mint hogy – amint jelen ügyben is – jogsértést követnek el ahhoz, hogy bíróság előtt támadhassanak meg valamely uniós jogi aktust.
- 22 A Bizottság úgy véli, hogy az EUMSZ 263. cikk utolsó mondatrészének célja, hogy egy bizonyos egyensúlyt tartson fenn a nemzeti bíróságok és az uniós bíróságok által a hatékony uniós bírósági felülvizsgálat rendszerében játszott szerep között, amely rendszer a tagállamok által a szóban forgó szabályozás végrehajtása érdekében nemzeti szinten elfogadott aktusok fennállásán, valamint azon a lehetőségen alapul, hogy ezen aktusokkal szemben első körben a nemzeti bíróságok előtt, majd esetleg a Bíróság előtt indítható kereset előzetes döntéshozatali eljárás keretében, amennyiben az ilyen kérdés előterjesztése az EUMSZ 267. cikk alapján többek között az uniós intézmények, szervek és hivatalok jogi aktusai érvényességének vizsgálata érdekében, illetve annak biztosítása érdekében szükséges, hogy a nemzeti bíróságok egységesen értelmezzék és alkalmazzák az uniós jogot.
- 23 Abból, hogy valamely tagállam a rendeleti jellegű uniós jogi aktus végrehajtásának módját illetően korlátozott mérlegelési jogkörrel rendelkezik, nem vezethető le az, hogy e végrehajtási jogi aktus rendelkezéseinek megsemmisítése szükségszerűen magának a rendeleti jellegű uniós jogi aktus vélelmezett jogellenességének következménye lenne.

- 24 A Bizottság úgy véli, hogy a Törvényszék a nemzeti intézkedéseket a jelen ügyben helyesen nyilvánította fontosnak és szükségesnek. Jóllehet, a vitatott rendeletek rendeleti jellegű aktusok, az érintett gazdasági szereplőket csak közvetett módon, többek között az elengedhetetlen nemzeti végrehajtási intézkedések által érintik. A Bizottság szerint vitathatatlan, hogy a vitatott rendeletek ezen intézkedések nélkül nem fejthetnek ki joghatást az érintett gazdasági szereplők tekintetében.
- 25 A hatáskörrel rendelkező nemzeti hatóságok ugyanis kiállítják az igazolásokat és a gazdasági szereplők számára a kvótán felüli cukor csökkentett többlett illeték mellett történő piacra bocsátását vagy cukor csökkentett vám melletti behozatalát engedélyező behozatali engedélyeket, miután megállapították a kérelmezők személyazonosságát, meggyőződtek a kérelmek valódiságáról, teljességéről és pontosságáról, ellenőrizték, hogy tényleges piaci szereplőnek minősülnek-e, megfelelő biztosítékok letételét igényelték, a kérelmek elfogadásáról vagy elutasításáról határoztak, valamint megküldték a Bizottságnak az elfogadott kérelmekkel kapcsolatos összes releváns adatot. E feladatok közül több jelentős mérlegelési jogkör gyakorlását kívánja meg a tagállamoktól, amelyeknek minden szabálytalanságot és minden visszaélést is jelezniük kell.
- 26 Feltételezve, hogy a végrehajtási intézkedések megtámadására semmilyen jogorvoslati lehetőség nem áll fenn, emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság az Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítéletben (C-583/11 P, EU:C:2013:625, 97. és 103. pont) megerősítette, hogy „sem az EUM-Szerződés, sem pedig az EUSZ 19. cikk nem szándékozott a nemzeti bíróságok előtt létrehozni – tekintettel az uniós jog fenntartására – más jogi lehetőségeket, mint amelyeket a nemzeti jog megállapított”, és a Charta 47. cikkének nem célja a Szerződésekben szabályozott bírósági felülvizsgálati rendszer, különösen pedig az uniós bíróságokhoz közvetlenül előterjesztett keresetek elfogadhatóságával kapcsolatos szabályok módosítása.
- 27 A Francia Köztársaság az első jogalap elutasítása mellett érvel. Ugyanis először is a Törvényszék helyesen állapította meg, hogy a vitatott rendeletek végrehajtási intézkedéseket vonnak maguk után. Másodszor ezen értelmezést nem kérdőjelezheti meg a fellebbezők azon érvelése, amely szerint a mérlegelési mozgástér hiányában meghozott nemzeti intézkedésekkel szemben semmilyen jogorvoslatnak nincs helye. Harmadszor az említett értelmezést a fellebbezők azon érvelése sem kérdőjelezheti meg erősebben, amely szerint a fellebbezők bizonyos tagállamokban a vitatott rendeletekkel szemben nem rendelkeznek hatékony jogorvoslati lehetőséggel.
- 28 A Tanács osztja a Bizottság érvelését.

A Bíróság álláspontja

- 29 Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése utolsó mondatrésze értelmében vett „olyan rendeleti jellegű jogi aktusok [...], amelyek nem tartalmazzak végrehajtási intézkedéseket” fogalmát e rendelkezés céljának tükrében kell értelmezni, amely – amint az a keletkezésének körülményeiből is kitűnik – annak elkerülésére irányul, hogy a magánszemély jogsértést legyen kénytelen elkövetni azért, hogy bírósághoz fordulhasson. Márpedig amennyiben a rendeleti jellegű jogi aktus közvetlen hatást gyakorol valamely természetes vagy jogi személy jogi helyzetére anélkül, hogy végrehajtási intézkedések meghozatalát írná elő, ez a szóban forgó személyt megfoszthatja a hatékony bírói jogvédelemtől, amennyiben nem áll rendelkezésére az uniós bíróság előtti közvetlen jogorvoslati lehetőség ahhoz, hogy a szóban forgó rendeleti jellegű jogi aktus jogszerűségét kétségbe vonhassa. Végrehajtási intézkedések hiányában ugyanis valamely természetes vagy jogi személy – még abban az esetben is, ha az őt közvetlenül érintené – csak azután kérhetné e jogi aktus bírósági felülvizsgálatát, ha megsértette az abban szereplő rendelkezéseket azért, hogy a nemzeti bíróságok előtt ellene indított eljárásban hivatkozhatson e jogi aktus jogellenességére (Telefónica kontra Bizottság ítélet, C-274/12 P, EU:C:2013:852, 27. pont).

- 30 Ellenben amennyiben valamely rendeleti jellegű jogi aktus végrehajtási intézkedéseket von maga után, az uniós jogrend tiszteletben tartásának bírósági felülvizsgálata biztosított, függetlenül attól, hogy a szóban forgó intézkedések az Uniótól vagy a tagállamoktól származnak-e. Mivel természetes vagy jogi személyek az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében előírt elfogadhatósági feltételek miatt közvetlenül nem támadhatják meg az uniós bíróság előtt a rendeleti jellegű uniós jogi aktusokat, az ilyen aktusok velük szemben való alkalmazása ellen azon végrehajtási intézkedések megtámadásával védekezhetnek, amelyeket ezen aktusok vonnak maguk után (Telefónica kontra Bizottság ítélet, C-274/12 P, EU:C:2013:852, 28. pont).
- 31 Amennyiben az ilyen aktus végrehajtása az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok feladata, a természetes vagy jogi személyek az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében meghatározott feltételek mellett közvetlen keresetet nyújthatnak be az uniós bírósághoz a végrehajtási aktusok ellen, e kereset alátámasztása érdekében pedig az EUMSZ 277. cikk alapján hivatkozhatnak a szóban forgó intézkedés alapjául szolgáló aktus jogellenességére. Amennyiben a végrehajtás a tagállamok feladata, e személyek a nemzeti bíróságok előtt hivatkozhatnak a szóban forgó alap-jogiaktus érvénytelenségére, és felkérhetik a nemzeti bíróságokat, hogy az EUMSZ 267. cikk alapján előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekkel forduljanak a Bírósághoz (Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 93. pont; Telefónica kontra Bizottság ítélet, C-274/12 P, EU:C:2013:852, 29. pont).
- 32 Amint azt a Bíróság korábban kimondta, annak értékelése érdekében, hogy valamely rendeleti jellegű jogi aktus von-e maga után végrehajtási intézkedéseket, az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése utolsó mondatrésze alapján a jogorvoslati jogára hivatkozó személy helyzetét kell figyelembe venni. Irreleváns tehát, hogy a szóban forgó jogi aktus a többi jogalannyal szemben von-e maga után végrehajtási intézkedéseket (Telefónica kontra Bizottság ítélet, C-274/12 P, EU:C:2013:852, 30. pont; Stichting Woonpunt és társai kontra Bizottság ítélet, C-132/12 P, EU:C:2014:100, 50. pont).
- 33 A T & L Sugars és a Sidul Açúcares által fellebbezésük alátámasztása céljából hivatkozott első jogalapot ezen megállapítások fényében kell megvizsgálni.
- 34 Amint az a 222/2011 rendelet 1. cikkéből kitűnik, e rendelet célja, hogy az 1234/2007 rendelet VI. mellékletében megállapított kvótán felül termelt és a 2010/2011-es gazdasági évben maximum 500 000 tonna cukor és 26 000 tonna izoglükóz mennyiségére a többlettilleték összegét tonnánként 0 euróban állapítsa meg. A 222/2011 rendelet 2. cikkének (2) bekezdése értelmében az igazolás iránti kérelmeket kizárólag az 1234/2007 rendelet 57. cikkével összhangban jóváhagyott olyan, répacukrot vagy nádcukrot, illetve izoglükózt termelő vállalkozás nyújthat be, amely ezen gazdasági évre részesült a kiosztott termelési kvótából. A 222/2011 rendelet 2. cikkének (4) bekezdésével együttesen értelmezett 6. cikke alapján a nemzeti hatóságok meghatározott mennyiségi korlátok erejéig kiállítják az említett nulla összegre jogosító cukor- és izoglükóz mennyiségről szóló igazolást az azt kérelmező termelők számára.
- 35 A 302/2011 végrehajtási rendelet a maga részéről ugyanezen gazdasági év tekintetében 300 000 tonna cukrot illetően kivételes behozatali vámkontingenst nyit meg. A 891/2009 rendelet 4., 5. és 8. cikke értelmében – amelyekre a 302/2011 végrehajtási rendelet hivatkozik – a nemzeti hatóságok az azt kérelmező importőrök számára a meghatározott maximális mennyiség erejéig kiállítják az említett behozatali vámkontingenstre vonatkozó behozatali engedélyeket.
- 36 Tekintve, hogy az egyrészt a kvótán felüli cukortermelésre vonatkozó, a 222/2011 rendelet szerint benyújtott igazolás iránti kérelmek, másrészt a 302/2011 végrehajtási rendelet szerint benyújtott behozatali engedély iránti kérelmek által lefedett mennyiségek már ezen aktusok alkalmazásának első hetében meghaladták az azokban rögzített mennyiségeket, a Bizottság a 293/2011 és a 393/2011 végrehajtási rendeletben odaítélési együtthatókat állapított meg, amelyeket a 222/2011 rendelet és a 302/2011 végrehajtási rendelet alapján már benyújtott engedélykérelmekre kellett alkalmazni.

- 37 A fenti megfontolásokból kitűnik, hogy a 222/2011 rendeletet és a 293/2011 végrehajtási rendeletet illetően a fellebbezők, mivel nem minősülnek cukortermelőnek, és ezáltal e rendeletek nem érintik közvetlenül jogi helyzetüket, azok az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének utolsó mondatrésze értelmében sem érintik őket közvetlenül (lásd: Glencore Grain kontra Bizottság ítélet, C-404/96 P, EU:C:1998:196, 41. pont; Front national kontra Parlament ítélet, C-486/01 P, EU:C:2004:394, 34. pont; Bizottság kontra Ente per le Ville Vesuviane és Ente per le Ville Vesuviane kontra Bizottság ítélet, C-445/07 P és C-455/07 P, EU:C:2009:529, 45. pont; Stichting Woonpunt és társai kontra Bizottság ítélet, C-132/12 P, EU:C:2014:100, 68. pont).
- 38 Ebből következik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, mivel nem vizsgálta meg, hogy az említett rendeletek közvetlenül érintik-e a fellebbezőket, és a kereset elfogadhatatlanságát arra alapozta, hogy ugyanezen rendeletek az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének utolsó mondatrésze értelmében vett végrehajtási intézkedéseket vonnak maguk után.
- 39 Ugyanakkor hangsúlyozni kell, hogy mivel – amint az a jelen ítélet 37. pontjában megállapításra került – a fellebbezőket a 222/2011 rendelet és a 293/2011 végrehajtási rendelet az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének utolsó mondatrésze értelmében nem érinti közvetlenül, a Törvényszék általi téves jogalkalmazás az említett rendeletekkel szemben benyújtott kereset elfogadhatatlanságát illetően nem eredményezheti a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését.
- 40 Ezzel szemben a 302/2011 és a 393/2011 végrehajtási rendelet a fellebbezők tekintetében csak az engedélyek iránti kérelmeknek a 302/2011 végrehajtási rendelet alapján történő benyújtását követően a nemzeti hatóságok által meghozott jogi aktusokon keresztül fejt ki joghatást. A nemzeti hatóságoknak az ilyen engedélyek kiadásáról szóló, az érintett gazdasági szereplőkkel szemben a 393/2011 végrehajtási rendeletben megállapított együtthatót alkalmazó határozatai, valamint az ilyen engedélyeket teljesen vagy részben megtagadó határozatok ennél fogva az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének utolsó mondatrésze értelmében vett végrehajtási intézkedéseknek minősülnek.
- 41 E következtetést nem vonja kétségbe a nemzeti szinten meghozott intézkedések állítólagosan mechanikus jellege sem.
- 42 Az a kérdés ugyanis, hogy – amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 53. pontjában helyesen kimondta – nem releváns annak meghatározása céljából, hogy az említett rendeletek vonnak-e maguk után az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett végrehajtási intézkedéseket.
- 43 A fellebbezők által a Charta 47. cikkére alapított érveléssel kapcsolatban az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy e rendelkezésnek nem célja a Szerződésekben szabályozott bírósági felülvizsgálati rendszer, különösen pedig az uniós bíróság előtt indított közvetlen keresetek elfogadhatóságával kapcsolatos szabályok módosítása, mint ez az említett 47. cikkre vonatkozó magyarázatokból is kitűnik, amelyeket az EUSZ 6. cikk (1) bekezdése harmadik albekezdésének és a Charta 52. cikke (7) bekezdésének megfelelően figyelembe kell venni a Charta értelmezésénél (lásd Sky Österreich ítélet, C-283/11, EU:C:2013:28, 42. pont; Alemo-Herron és társai ítélet, C-426/11, EU:C:2013:521, 32. pont; Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 97. pont).
- 44 Így az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében előírt elfogadhatósági feltételeket a hatékony bírói jogvédelemhez való alapvető jog fényében kell értelmezni, anélkül azonban, hogy az ezen – az EUM-Szerződés által kifejezetten előírt – feltételek figyelmen kívül hagyásához vezetne (lásd ebben az értelemben: Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 98. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 45 Ugyanakkor az uniós jogrend tiszteletben tartásának bírósági felülvizsgálatáról – mint ez az EUSZ 19. cikk (1) bekezdéséből kitűnik – nemcsak a Bíróság, hanem a tagállami bíróságok is gondoskodnak. Ugyanis az EUM-Szerződés, egyrészt az EUMSZ 263. cikkel és az EUMSZ 277. cikkel,

másrészt pedig az EUMSZ 267. cikkel teljes jogorvoslati és eljárási rendszert hozott létre, amelynek célja, hogy az Unió bíróságára ruhazza az uniós jogi aktusok jogszerűségének felülvizsgálatát (Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 90. és 92. pont; Telefónica kontra Bizottság ítélet, C-274/12 P, EU:C:2013:852, 57. pont).

- 46 E tekintetben pontosítani kell, hogy a jogalanyoknak a nemzeti eljárások keretében joguk van ahhoz, hogy az általános hatályú uniós jogi aktusok velük szemben történő alkalmazására vonatkozó bármely határozat vagy egyéb nemzeti jogi aktus jogszerűségét bíróság előtt vitassák, hivatkozva az uniós jogi aktus érvénytelenségére (lásd ebben az értelemben: E és F ítélet, C-550/09, EU:C:2010:382, 45. pont; Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 94. pont).
- 47 Ebből következik, hogy a megsemmisítés iránti keresetekhez hasonlóan az érvényesség elbírálása céljából előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem az uniós jogi aktusok jogszerűsége felülvizsgálatának egy formáját jelenti (lásd: Zuckerfabrik Süderdithmarschen és Zuckerfabrik Soest ítélet, C-143/88 és C-92/89, EU:C:1991:65, 18. pont; ABNA és társai ítélet, C-453/03–11/04, C-12/04 és C-194/04, EU:C:2005:741, 103. pont; Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 95. pont).
- 48 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy amennyiben a nemzeti bíróság arra az álláspontra jut, hogy a valamely uniós jogi aktus ellen a felek által előadott – vagy adott esetben hivatalból megvizsgált – egy vagy több érvénytelenségi ok megalapozott, köteles felfüggeszteni az eljárást és az érvényesség vizsgálata érdekében előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel fordulni a Bírósághoz, mivel az uniós jogi aktusok érvénytelenségének megállapítására egyedül a Bíróságnak van hatásköre (IATA és ELFAA ítélet, C-344/04, EU:C:2006:10, 27. és 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 96. pont).
- 49 Azon személyek tekintetében tehát, akik nem felelnek meg az uniós bíróság előtti keresetindítás EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése szerinti feltételeinek, a tagállamok feladata olyan jogorvoslati és eljárási rendszer kialakítása, amely lehetővé teszi a hatékony bírói jogvédelemhez való alapvető jog tiszteletben tartásának biztosítását (Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 100. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 50 A tagállamok e kötelezettségét újra megerősítette az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése, amely szerint a tagállamok „megteremtik azokat a jogorvoslati lehetőségeket, amelyek az uniós jog által szabályozott területeken a hatékony jogvédelem biztosításához szükségesek” (Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 101. pont). Az ilyen kötelezettség a Charta 51. cikkének (1) bekezdése értelmében az Unió jogát végrehajtó tagállami intézkedéseket illetően a Charta 47. cikkéből is következik.
- 51 E megfontolások összességére tekintettel az első jogalapot el kell utasítani.

A második jogalapról

A felek érvei

- 52 A T & L Sugars és a Sidul Açúcares úgy érvel, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor azt állapította meg, hogy a 393/2011 végrehajtási rendelet nem érinti őket személyükben.
- 53 A 393/2011 végrehajtási rendelet véleményük szerint nem a cukortermelőkre és általában a gazdasági szereplőkre, hanem különösen azon gazdasági szereplőkre alkalmazandó, akik úgy döntöttek, hogy behozatali engedélyt kérnek, és egyéni kérelmet nyújtottak be. A rendeletet szerintük az egyéni kérelmek ügyében hozott egyedi határozatok sokasága alkotja.

- 54 A fellebbezők szerint, jóllehet, a Lisszaboni Szerződés arra irányul, hogy megnyissa a lehetőséget a magánszemélyek által a rendeletekkel szemben benyújtott keresetek elfogadhatósága számára, a Törvényszék a „személyében érint[ett]” fogalom annál is megszorítóbb értelmezését fogadta el, mint amit eredetileg a Plaumann kontra Bizottság ítélet (25/62, EU:C:1963:17), valamint a Toepfer és Getreide-Import Gesellschaft kontra Bizottság ítélet (106/63 és 107/63, EU:C:1965:65) alkalmazott.
- 55 A Bizottság szerint – jóllehet, a fellebbezők érvelésüket a jelen ügyben kizárólag a 393/2011 végrehajtási rendeletre igyekeznek korlátozni – meg kell állapítani, hogy e rendelet nem elszigetelt jogi aktus, hanem a 302/2011 végrehajtási rendelet által létrehozott „rendszer” lezáró rendeletnek minősül.
- 56 A Bizottság emlékeztet arra, hogy a Plaumann kontra Bizottság ítélet (25/62, EU:C:1963:17) úgy rendelkezik, hogy az aktus címzettjeitől eltérő jogalanyok csak akkor állíthatják, hogy ezen aktus őket személyükben érinti, ha ez az aktus az elfogadása céljából valamely kérelmező helyzetét különösen figyelembe vette.
- 57 A 302/2011 és 393/2011 végrehajtási rendeletek által előírt rendszerek, amelyek a 891/2009 rendelettel és az 1301/2006 rendelettel együtt azokat kiegészítik, a Bizottság szerint általánosan alkalmazandó intézkedések, amelyeknek minden cukorimportőr címzettje, ideértve a cukorrépat feldolgozó importőröket és bármely egyéb nagykereskedőt is, és ilyen intézkedésként nem fogadták volna el azokat a főtevékenységük szerint cukorfinomítással foglalkozó olyan vállalkozások akármely jellemzője vagy rájuk vonatkozó sajátos feltétel figyelembevételével, amelyek közé a fellebbezők is tartoznak.
- 58 Végül a Bizottság a Zuckerfabrik Watenstedt kontra Tanács ítéletre (6/68, EU:C:1968:43, 605) hivatkozik, amelyben a Bíróság kimondta, hogy valamely jogi aktus rendeleti jellegét nem kérdőjelezi meg azon lehetőség, amely szerint azon jogalanyok, akikre az aktus az adott időpontban alkalmazandó, szám szerint vagy akár egyedileg többé-kevésbé pontosan meghatározhatók, ha megállapítást nyer, hogy a jogi aktus annak céljára tekintettel a benne meghatározott jogi vagy ténybeli helyzet folytán alkalmazandó.
- 59 A Francia Köztársaság úgy véli, hogy a Törvényszék egyáltalán nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott ítélet 93. pontjában megállapította, hogy a 393/2011 végrehajtási rendeletet nem lehet egyedi határozatok sorának sem tekinteni, mivel a Bizottság kizárólag a nemzeti hatóságoknak benyújtott kérelmek összességéből adódó teljes cukor- vagy izoglükóz-mennyiségre tekintettel állapította meg az odaítélési együtthatót. Az odaítélési együttható megállapítása így az egyes gazdasági szereplők által benyújtott egyéni kérelmektől függetlenül, amelyekről egyébként a Bizottság egyáltalán nem szerez tudomást, pusztán annak egy objektív norma alapján történő megállapítását teszi lehetővé, hogy a nemzeti hatóságok milyen arányban adnak helyt a hozzájuk benyújtott kérelmeknek. A 393/2011 végrehajtási rendelet egyetlen célja a Francia Köztársaság szerint, hogy a nemzeti hatóságoknak benyújtott kérelmek összességéből adódó teljes cukor- vagy izoglükóz-mennyiségek összegét összhangba hozza a 302/2011 végrehajtási rendelet által felszabadított kontingens nagyságával anélkül, hogy az adott gazdasági szereplő bármilyen sajátos körülményét figyelembe venné.
- 60 A Tanács osztja a Bizottság érvelését.

A Bíróság álláspontja

- 61 Emlékeztetni kell arra, hogy – amint az a jelen ítélet 38. pontjából következik – a 393/2011 végrehajtási rendelet végrehajtási intézkedéseket von maga után.
- 62 Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében a természetes vagy jogi személy csak akkor indíthat eljárást az olyan jogi aktusok ellen, amelynek nem címzettje, és amely végrehajtási intézkedéseket von maga után, amennyiben e jogi aktus őt közvetlenül és személyében érinti.

- 63 A második feltételt – vagyis a szóban forgó jogi aktus által való személyükben való érintettséget – illetően az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében azon alanyok, akik nem címzettjei egy határozatnak, csak akkor állíthatják, hogy személyükben érintettek, ha ez a határozat sajátos jellemzőik vagy egy őket minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozik rájuk, és ezáltal a címzethez hasonló módon egyéníti őket (Plaumann kontra Bizottság ítélet, 25/62, EU:C:1963:17, 223; Inuit Tapiriit Kanatami és társai kontra Parlament és Tanács ítélet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, 72. pont; Telefónica kontra Bizottság ítélet, C-274/12 P, EU:C:2013:852, 46. pont).
- 64 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az a körülmény, hogy azon jogalanyok, akikkel szemben valamely intézkedés alkalmazandó, szám szerint vagy akár egyedileg többé-kevésbé pontosan meghatározhatók, semmi esetre sem jelenti, hogy e jogalanyokat ezen intézkedés által személyükben érintettnek kell tekinteni, amennyiben csupán az állapítható meg, hogy a szóban forgó intézkedés a benne meghatározott objektív jogi vagy ténybeli helyzet folytán alkalmazandó (lásd ebben az értelemben: Antillean Rice Mills kontra Tanács ítélet, C-451/98 P, EU:C:2001:622, 52. pont; Telefónica kontra Bizottság ítélet, C-274/12 P, EU:C:2013:852, 47. pont).
- 65 Meg kell állapítani, hogy ez a helyzet a 393/2011 végrehajtási rendelet esetében, amelynek a T & L Sugars és a Sidul Açúcares a megsemmisítését kéri, és amely tekintetében következőképpen meg kell vizsgálni ez utóbbiak keresetjogi jogát. Mivel ugyanis e rendelet 1. cikkének (1) bekezdése a „2011. április 1. és 7. között benyújtott behozatali engedély iránti kérelmekben szereplő mennyiségekre” vonatkozik, a T & L Sugars és a Sidul Açúcares nem tekinthetők e rendelkezés által egyénítettnek.
- 66 Ugyanis a 393/2011 végrehajtási rendelet 1. cikkének (1) bekezdése a behozatali engedélyek összes olyan kérelmezőjére vonatkozik, aki kérelmét uniós szinten 2011. április 1-je és 7. között nyújtotta be. Amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 85. pontjában helyesen megállapította, az 1301/2006 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése olyan odaítélési együttható megállapítását írja elő, amelyet a rendelkezésre álló mennyiség és a kérelmezett mennyiség függvényében kell kiszámítani, figyelmen kívül hagyva az egyéni kérelmek tartalmát vagy a kérelmezők sajátos helyzetét. Így a 393/2011 végrehajtási rendeletet nem a fellebbezők sajátos jellemzői, hanem kizárólag azon tény figyelembevételével fogadták el, hogy – amint az e rendelet (1) preambulumbekkezdéséből kitűnik – az illetékes hatóságoknak 2011. április 1-je és 7. között benyújtott behozatali engedély iránti kérelmekben szereplő mennyiségek meghaladják a rendelkezésre álló mennyiséget. Ennélfogva az említett rendelet elfogadásakor sem a T & L Sugars és a Sidul Açúcares igazolás iránti kérelmét, sem – általánosabban – egyedi helyzetüket nem vették figyelembe.
- 67 Ebből következik, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 94. pontjában helyesen állapította meg, hogy a 393/2011 végrehajtási rendelet a T & L Sugarst és a Sidul Açúcarest az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében személyében nem érinti.
- 68 A fentiekből az következik, hogy a második jogalapot szintén el kell utasítani.

A harmadik jogalapról

A felek érvei

- 69 A fellebbezők harmadik jogalapjukban a Törvényszéknek a megtámadott ítélet 97. pontjában tett azon következtetéseit vitatják, amelyek szerint „[m]ivel a Törvényszék elfogadhatatlannak nyilvánította a megsemmisítés iránti keresetet, az e keresettel összefüggésben előterjesztett jogellenességi kifogást el kell utasítani.”

- 70 A fellebbezők szerint abban az esetben, ha a Bíróság helyt ad a fellebbezők azon érvelésének, amely szerint a vitatott rendeletek nem vonnak maguk után végrehajtási intézkedéseket és személyükben érintik a fellebbezőket, az 1234/2007 rendelet 186. cikke a) pontjával és 187. cikkével szemben előterjesztett jogellenességi kifogás elutasításának igazolása céljából a Törvényszék által felhozott indokok elvesztik megalapozottságukat.
- 71 A Bizottság megjegyzi, hogy a fellebbezők egyszerűen csak azt állítják, hogy a Törvényszék hibát követett el, amikor elutasította az említett, a fellebbezők első és második jogalapjában bemutatott hibák miatti jogellenességi kifogást. Tekintve, hogy a Törvényszék e kérdésben semmilyen hibát nem vétett, a harmadik jogalapot el kell utasítani.
- 72 A Francia Köztársaság és a Tanács osztja a Bizottság érvelését.

A Bíróság álláspontja

- 73 A fellebbezők lényegében úgy vélik, hogy a Törvényszék, mivel elkövette az első és a második jogalapjukban hivatkozott jogi hibákat, nem utasíthatta volna el a jogellenességi kifogást.
- 74 Márpedig meg kell állapítani, hogy a Törvényszék – amint az a jelen ítélet 51. és 68. pontjából kitűnik – nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor megállapította, hogy a végrehajtási intézkedéseket maguk után vonó vitatott rendeletekkel szembeni keresetindításra vonatkozó, az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében előírt elfogadhatósági feltételek nem teljesültek, és a 393/2011 végrehajtási rendelet a fellebbezőket nem érintette személyükben. Következésképpen a Törvényszék, mivel a hozzá benyújtott megsemmisítés iránti kereset elfogadhatatlan, úgy utasította el a fellebbezők által felhozott jogellenességi kifogást, hogy nem alkalmazta tévesen a jogot.
- 75 Ebből következik, hogy a harmadik jogalapot el kell utasítani.
- 76 Mivel a T & L Sugars és a Sidul Açúcares által fellebbezésük alátámasztására felhozott összes jogalap elutasításra került, a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 77 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. Ugyanezen szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése, amelyet e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, akként rendelkezik, hogy a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 78 A T & L Sugarst és a Sidul Açúcarest, mivel pervesztesek lettek, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nagytanács) a következőképpen határozott:

- 1) **A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 2) **A Bíróság a T & L Sugars Ltd-t és a Sidul Açúcares Unipessoal Lda-t kötelezi a költségek viselésére.**

Aláírások